

РЕШЕНИЕ

№ 4850

гр. София, 13.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **301** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на А. К. Н. ЕГН [ЕГН] от @2@[жк] бл.13 ап.16 срещу РЕШЕНИЕ №ПИ-398 от 15.12.2023г. на Директора на ТД на НАП, с което е оставена жалбата на Н. вх.№С230022-000-0602524 от 05.12.2023г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ЛНОМ/ изх.№С220022-022-0033525 от 26.05.2022г на А. Х. главен публичен изпълнител- без разглеждане като просрочена, както и жалбата вх.№С-230022-000-0602524 от 05.12.2023г. срещу Постановления изх.№С160022-022-0029396 от 22.10.2016г., постановление №С180022-022-0089748 от 17.11.2018г. и постановление №С230022-022-0035278 от 22.05.23г. издадени от А. Х. ГПИ -Е ОСТАВЕНА БЕЗ УВАЖЕНИЕ. Също жалбата на Н. вх.№С23-22-000-0602524 от 05.12.2023г. срещу РАЗПОРЕЖДАНЕ изх.№С230022-137-0008063 от 17.11.2023г. издадено от А. Х. също е оставена без уважение като неоснователна.

С жалбата се моли да се отмени решението. Твърди се, че същото е недопустимо, незаконосъобразно и неправилно. Визира се, че не се споделя изложеното в решението като мотиви, също и последното е неиздържано от правна страна. Подчертава се, че не е връчен нито един документ. Посочената обратна разписка от 2022г. не е достигнала до жалбоподателката. За наложените запори –се акцентира, че по сметките няма средства и те не са произвели правно действие.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично и от адв.К.. Отново се акцентира на

обстоятелството, че от отговора на П. е безспорно, че по сметките няма средства, поради което съгласно съдебната практика – запорите не произвеждат действие и съответно давността не е спряна. Претендират се разноси.

Ответникът чрез юр.Й. – оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Изразява се несъгласие с твърдението, че за налагането на запора е от значение има или не средства, поради което на основание чл.172, ал.1 т.5 от ДОПК с налагането на запор давността спира. Позовава се на съдебна практика на АССГ. Претендира юр.възнаграждение.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е от 08.01.2024г. по отношение на решение №ПИ-398 от 15.12.2023г. връчено на 02.01.2024г., поради което се констатира, че е в срока по чл.267, ал.2 от ДОПК.

По съществото на жалбата съдът намира следното:

С решението са разгледани три жалби.

Първата е оставена без разглеждане като просрочена. Касае се за жалбата на Н. с вх.№С-230022-000-0602524 от 05.12.2023г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ изх.№С220022-[ЕГН] от 26.05.2022г. на А. Х. главен публичен изпълнител. Изводите на ответника се базират на това, че връчването е станало с писмо с обратна разписка на 07.06.22г. на адреса за кореспонденция, поради което жалбата от 05.12.23г. не е в 7-дневния срок по чл.266 от ДОПК. Съдът констатира, че това постановление е на л.41 /за налагане на ОМ/. Същото е окомплектовано с известие за доставяне от 27.05.22г. на доставчика „ММ Е.“, видно от което на адреса[жк], вх.А, ет.5, ап.16 лице, подписало се като А. е приело на 07.06.22г. писмото с постановлението, което е описано в известието за доставяне. Това лице се е подписало срещу графа „упълномощен“. По преписката няма данни за подобно пълномощно, поради което решението в посочената част е неправилно и следва да се отмени. В действителност при връчване чрез пощенски оператор вкл. и обратна разписка, риска да се приеме на адреса писмото от лице, което не е пълномощник съществува и той е върху органа. Последният следва да обезпечи надлежното връчване, поради което при връщане на известието има сведение дали лицето е пълномощник или не. Не се касае за съдебен адрес. Ето защо, както се подчерта, жалбата е основателна и решението следва да се отмени като се върне на органа за разглеждане на жалба № С-230022-000-0602524 от 05.12.2023г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ изх.№С220022-[ЕГН] от 26.05.2022г. по същество.

В О. ЧАСТ:

На второ място с решението жалбата вх.№С-230022-000-0602524 от 05.12.2023г. срещу Постановления изх.№С160022-022-0029396 от 22.10.2016г., Постановление №С-180022-022-0089748 от 17.11.2018г. и Постановление №С230022-022-0035278 от 22.05.23г. издадени от А. Х. ГПИ -Е ОСТАВЕНА БЕЗ УВАЖЕНИЕ.

С постановление изх.№С160022-022-0029396 от 22.20.2016г. на л.25 по делото са наложени запори върху налични и постъпващи суми в размер на 8593,09лв. по ИД №22150036319/2015г., която сума е главница от 6368,88лв. и 2224,21лв. лихва. Прието е, че ще се затрудни събирането на вземането.

Във връзка с изложеното не е спорно, че съгласно чл.195, ал.2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на

публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено.

Следователно трябва да има изложени мотиви от ПИ защо ще се затрудни събирането на вземането или по каква причина ще бъде невъзможно събирането му без съответните обезпечителни мерки /ОМ/. В постановлението не е посочено защо ще се затрудни изпълнението. Мотивите на ответника да потвърди постановлението също са общи за неоспорими обстоятелства като това, че задълженията са възникнали по декларация на лицето, че запора е до размера на сумата, поради което е съобразен със закона. Изложени са доводи дали е прекъсната давността и т.н., дали има основания за отмяна на обезпечителните мерки, но няма доводи защо са наложени тези обезпечителни мерки. Такива съображения биха били, че лицето има и други неплатени задължения, няма имущество достатъчно и т.н.. Публичният изпълнител, налагайки запорите действа при условията на оперативна самостоятелност, а не при обвързана компетентност. Самата разпоредба на чл.195, ал.1-3 от ДОПК визира „да се затрудни събирането на вземането“, но това е извод, който следва от определени обстоятелства, които именно следва да присъстват в постановлението за налагане на ОМ, а конкретно липсват, поради което жалбата е основателна и следва да се уважи.

С постановление №С-180022-022-0089748 от 17.11.2018г. на л.28 идентично са наложени запори вече за сумата от 9930,64лв. до две ТБ-П. и ДСК. Разликата е обусловена от нарасналия размер на лихвата като отново няма мотиви.

С постановление №С230022-022-0035278 от 22.05.23г. на л.45 отново ГПИ, който е компетентен орган по посоченото ИД е наложил запор с бланкетните мотиви представляващи извод, че „като се взе предвид че ще се затрудни събирането на вземането“. Не е ясно защо, макар на посочения етап – вече да не е събрана никаква част от задължението. Вероятно е и липса на имущество, към което да се насочи изпълнението. Тези обстоятелства, обаче е следвало да се посочат, те не могат да се предполагат. Мотивите на ответника, за да отхвърли жалбата срещу постановлението са идентични, поради което не се споделят и тази жалба следва да се уважи като се отменят посочените постановления, несъдържащи мотиви.

НА ПОСЛЕДНО МЯСТО МЯСТО - жалбата вх.№С23—22-000-0602524 от 05.12.2023г. срещу РАЗПОРЕЖДАНЕ изх.№С-230022-137-0008063 от 17.11.2023г. също е оставена без уважение.

Видно от разпореждането на л.51 същото е постановено по възражение на Н. от 16.11.2023г. за погасяване на публичните вземания, поради изтекла давност за задълженията от 01.01.2012г. до 30.04.2015г. за сумата от 8803лв., както и за сумата от 148,83лв. за задълженията от 26.02.2013г. до 31.12.2015г..

Разпореждането и потвърждаващото го решение, съставът намира за неправилни. Спорният въпрос е правен и касае отговора дали след като има запор върху сметка, в която няма средства – се счита, че давността е спряна на основание чл.172, ал.1 т.5 от ДОПК. В тази връзка не е спорно, че по делото е представено писмо на П. на л.47 от 22.05.2023г., видно от което по сметката на Н. няма средства, което е отговорено във връзка със запорното съобщение.

В действителност давността е срок в който вискатеят бездейства, поради което може да се приеме, че е санкция за същия и следствие от незаинтересуваността му по събиране на вземането отпада компонентата от съдържанието му да бъде събрано принудително. То се дължи, но не и по реда на принудата, съответно може доброволно да се плати.

Конкретно обаче, когато няма средства в банковата сметка, липсва наличност,

правилно се приема, че няма наложени обезпечителни мерки, защото длъжникът няма вземане към банковата институция, което да послужи за обезпечение. Така е преобладаващата практика на АССГ освен посоченото решение, на което се позовава оспорваща и решение №7227 от 30.11.2022г. по адм.дело №7605/22г., решение №89 от 07.01.2022г. по адм.дело №8244/21г., решение №6918 от 15.11.2019г. по адм.дело №7633/2019г. и т.тн.

С оглед изложеното и посоченото разпореждане трябва да се отмени като се върне преписката на ПИ за разглеждане на възражението съобразно посочените тълкувания в решението.

Направена е претенция за разноси, която следва да се уважи. Оспорващата е заплатила 10лв.д.т.. Адвокатската защита е по чл.38 от Закона за адвокатурата, поради което на основание чл.38, ал.2 от ЗА вр. с Наредба 1/2004г. следва да се присъди адвокатско възнаграждение по чл.8, ал.3-1000лв..

СЪДЪТ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.268, АЛ.2 ОТ ДОПК

РЕШИ:

По жалба на А. К. Н. ЕГН [ЕГН] от @ @9@[жк] бл.13 ап.16

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №ПИ-398 от 15.12.2023г. на Директора на ТД на НАП, с което е оставена жалбата на Н. вх.№С-230022-000-0602524 от 05.12.2023г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ изх.№С220022-[ЕГН] от 26.05.2022г. на А. Х. главен публичен изпълнител- без разглеждане като просрочена, както и жалбата вх.№С-230022-000-0602524 от 05.12.2023г. срещу Постановления изх.№С160022-022-0029396 от 22.10.2016г., постановление №С-180022-022-0089748 от 17.11.2018г. и постановление №С230022-022-0035278 от 22.05.23г. издадени от А. Х. ГПИ -Е **ОСТАВЕНА БЕЗ УВАЖЕНИЕ**, както и е **ОСТАВЕНА БЕЗ УВАЖЕНИЕ** жалбата вх.№С23—22-000-0602524 от 05.12.2023г. срещу **РАЗПОРЕЖДАНЕ** изх.№С-[ЕГН]-0008063 от 17.11.2023г. издадено от А. Х..

1.1.ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на публичния изпълнител за разглеждане по същество на жалбата Н. вх.№С-230022-000-0602524 от 05.12.2023г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ изх.№С220022-[ЕГН] от 26.05.2022г.

1.2.ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНИ Постановление изх.№С160022-022-0029396 от 22.10.2016г., Постановление №С-180022-022-0089748 от 17.11.2018г. и Постановление №С230022-022-0035278 от 22.05.23г. издадени от А. Х., с които са наложени обезпечителни мерки.

1.3.ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО **РАЗПОРЕЖДАНЕ** изх.№С-230022-137-0008063 от 17.11.2023г. и

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на публичния изпълнител за ново произнасяне съобразно мотивите по дадените указания по тълкуването и прилагането на закона по направеното възражение за изтекла давност

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ **ДА ЗАПЛАТИ НА ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА** А. К. Н. ЕГН [ЕГН] -10лв. десет лева **разноси** за държавна такса.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ на основание чл.38, ал.2 от ЗА да плати на адв. Н. К. от С. адвокатска колегия САК адвокатско възнаграждение

от 1000лв /хиляда лева/.

На основание чл.268, ал.2 от ДОПК решението е окончателно.

Съдия: